

De inlener betaalt, maar

Wie zelf geen (of minder) werknemers in dienst wil hebben maar wel werk gedaan wil hebben, kan ervoor kiezen de werknemer van een ander voor zich te laten werken. Tegen een gepaste vergoeding worden dan alle bijkomende kosten afgekocht, althans dat is het idee. Het is echter een idee dat in toenemende mate bijstelling verdient. Vanwege de wens van de regering de malafide tak van het uitzendwezen te bestrijden worden er steeds nieuwe verplichtingen ingevoerd die op de inlener van een uitzendkracht drukken.

Door: mr. Joop van Zijl

Wie een werknemer van een ander inleent om onder zijn eigen leiding en toezicht werkzaam te zijn, moet al sinds jaar en dag rekening houden met de zogenoemde inlenersaansprakelijkheid. Als de werkgever de loonbelasting of sociale premies die op het loon van de ingeleende werknemers moet worden ingehouden niet aan de Belastingdienst afdraagt, kan de inlener daarvoor door de Belastingdienst aansprakelijk worden gesteld. Hetzelfde geldt bij het niet afdragen van de omzetbelasting die ter zake van het uitlenen van de werknemer in rekening moet worden gebracht.

Aan deze aansprakelijkheid ontkomt de inlener slechts door een bedrag ter grootte van de verschuldigde loon- en omzetbelasting of sociale premies te storten op een geblokkeerde bankrekening van de werkgever (de g-rekening), waarvan het saldo is verpand aan de Ontvanger van 's rijks belastingen. Vanwege de administratieve lasten die daaraan voor de werkgever zijn verbonden (met name het deblokken van hetgeen te veel op de g-rekening is gestort levert het nodige werk op) wordt in de praktijk wel aangedrongen op andere manieren om de inlenersaansprakelijkheid van de werkgever te beperken.

Accountantsverklaringen

Een van die andere manieren is dat de inlener een deel van de vergoeding voor het inlenen van de uitzendkrachten uit naam van de werkgever rechtstreeks stort op de bankrekening van de Ontvanger. Hoewel de inlener dan zeker weet dat het geld bij de Ontvanger terecht komt, biedt deze wijze van handelen geen vrijwa-

ring voor de inlenersaansprakelijkheid. Als er nog andere bedragen aan loon- en omzetbelasting of sociale premies onbetaald blijven, kan de inlener nog steeds door de Ontvanger tot betaling worden aangesproken. Alleen storting op de g-rekening leidt ertoe dat het betaalde bedrag ook in mindering komt op dat deel van de schuld van de werkgever waarvoor de inlener aansprakelijk is. Accountantsverklaringen die moeten bewijzen dat de werkgever aan zijn afdrachtsverplichtingen heeft voldaan, leveren ten opzichte van de Ontvanger natuurlijk geen enkel verweer op als deze de inlener tot betaling aanspreekt. Hooguit zou de accountant aansprakelijk kunnen zijn als blijkt dat aan de afdrachtverplichting niet is voldaan, maar dan moet het wel gaan over de afdracht over een tijdvak waarover de accountant een verklaring heeft afgelegd.

Letselschade

Ook sinds jaar en dag kan een inlener aansprakelijk worden gesteld voor de schade die een ingeleende arbeidskracht lijdt doordat hij tijdens het werk letsel oploopt als gevolg van onveilige werkomstandigheden. De werkgever is voor deze letselschade van deze ingeleende arbeidskrachten op dezelfde verstrekking voet aansprakelijk als voor letselschade die werknemers op het werk oplopen.

Die aansprakelijkheid geldt overigens niet alleen ten opzichte van ingeleende arbeidskrachten, maar ook bijvoorbeeld ten opzichte van stagiairs en zelfs ten opzichte van ingehuurd zelfstandigen zonder personeel (zzp'ers). Een voldoende uitgebreide dekking van de bedrijfsaan-

één keer is wel genoeg

sprakelijkheidsverzekering of ongevallenverzekering moet hier soelaas bieden.

Nog niet zo lang geleden heeft de wetgever ook een aansprakelijkheid voor de inlener ingevoerd die geldt als de ingeleende arbeidskrachten van hun werkgever niet het minimumloon of de minimumvakantietoeslag betaald hebben gekregen. Daarvoor moet vooral worden gevreesd als buitenlandse arbeidskrachten ter beschikking worden gesteld. Van belang is dan dat het niet uitmaakt of op de arbeidsovereenkomst met de arbeidskrachten het Nederlandse recht dan wel het recht van een ander land van toepassing is verklaard. Zo lang de arbeid in Nederland wordt verricht, kan de inlener voor het niet betalen van het minimumloon of de minimumvakantietoeslag aansprakelijk worden gesteld. De inlener is daarvan alleen gevrijwaard als het uitzendbureau is gecertificeerd op basis van een van de NEN-normen 4400-1 of 4400-2 en op die grond is ingeschreven in het register van de Stichting Normering Arbeid (zie www.normeringarbeid.nl).

Registratieplicht

Bij de Tweede Kamer is inmiddels een wetsvoorstel ahangig dat uitzendbureaus verplicht om zich als uitzendbureau in het register in te schrijven. De bedoeling daarvan is dat alle in Nederland actieve uitzendondernemingen aldus zichtbaar worden voor de Stichting Normering Arbeid of de Stichting Naleving CAO Uitzendkrachten, zodat deze stichtingen hun certificerende of controlerende werk kunnen doen. Deze registratieplicht van uitzendbureaus zou de inlener een zorg zijn, ware het niet dat de inlener na invoering van het wetsvoorstel door de Arbeidsinspectie kan worden beboet als gebruikgemaakt wordt van ingeleende arbeidskrachten van een werkgever die niet als uitzendbureau in het register is ingeschreven. Aangezien deze boete € 12.000 per arbeidskracht bedraagt (bij herhaling binnen vijf jaar zelfs € 24.000 en bij een tweede herhaling € 36.000) is het voor een inlener echt zaak om even te controleren of het uitzendbureau wel aan deze verplichting heeft voldaan.

Overigens zal het inlenen binnen concernverband buiten de werking van het wetsvoorstel vallen, maar dat geldt niet voor incidentele gevallen van detachering (bijvoorbeeld van gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers) anders dan bij wijze van hulpbetoon en zonder winst oogmerk.

Met het inlenen van uitzendkrachten is niets mis. Wie gebruikmaakt van de grote gerenommeerde uitzend-

bureaus zou er ook van moeten kunnen uitgaan dat de hiervóór genoemde gevaren hem niet bedreigen. Dat zou echter dramatisch anders kunnen zijn voor degene die gebruikmaakt van kleine uitzendbureaus, laat staan als dat buitenlandse uitzendbureaus zijn. In dat geval is de nodige waakzaamheid geboden om het inlenen zonder forse financiële kleerscheuren te laten verlopen.

Fotografie: Guido Koppes